

зина познайници между турски-тѣ голѣмци, познавале се и съ влиятелни при Висока-та Порта поляци (политически бѣжанци изъ Руссия), дори по нѣкога отецъ Неофитъ пощувалъ въ католическия манастиръ Санъ Бенедето, ала не могле да се избавятъ отъ заточение то. Патриархия-та заточила отца Неофита и отца Илариона въ Света Гора. Окованъ съ тежки вериги, отецъ Неофитъ починжлъ прѣзъ 1848 год. въ една кула на хилиандарския манастиръ, а отецъ Иларионъ се прибралъ при братя-та си иноци въ манастира, отъ гдѣто, прѣзъ 1849 год., се вжрижлъ въ Цариградъ; патриархия-та го освободила отъ заточение-то по ходатайство-то на нѣкой-си руски пжтешественникъ Муравиевъ. Но, макаръ Неофитъ да умрѣлъ мъченически, негова-та мисжлъ се постигнжла, негови-тѣ трудове и кроежи напжлно се удовлетвориле, защото, слѣдъ много молби, ходатайства и настоявания, още отъ 1845 год., като най-сѣтне гржцка-та патриархия се сжгласила, прѣзъ 1849 год. правителство-то позволило да се сжгради въ Цариградъ бжлгарски храмъ. Както щемъ да видимъ по сѣтне, слѣдъ 12 години (1860 год.), въ тоя храмъ еднаждъ за всѣкога бжлгарский народъ отхвърли власть-та на гржцко-то духовенство и така се пожжна плода отъ сѣидба-та на отца Неофита Бозвели, а прѣзъ 1870 год. издаденний отъ султана Абдулъ-Азисъ ферманъ за учрѣждение-то на Бжлгарска-та Екзархия — автокефална, самоуправляжща се Бжлгарска Черкова, — дойде да потвжрди всичко извжршено и званично да го освети.

Щомъ правителство-то позволило да се сжгради бжлгарски храмъ въ Цариградъ, цариградски-тѣ бжлгаре се сжбрале та нарѣдиле едно настоятелство отъ постоянно живѣжщи-тѣ въ Цариградъ единородци, за да се погрижи да купи мѣсто за сжграждане на храма. На чело на това настоятелство билъ Александръ Ст. Бойоглу Екзархъ, а като неговъ помощникъ — Никола Ев. Сапуновъ отъ Габрово, смѣлъ и джрзостенъ човѣкъ. Той билъ пжрвомайсторъ на бжлгарско-то абаджийско сжсловие въ Цариградъ. Настоятелство-то намѣрило много сгодно такова мѣсто въ града, между Ун-Капанъ и Одун-Капия, край залива Златенъ-Рогъ, срѣдище за всички цариградски бжлгаре, и се сговорило съ ступанина му да го купи за 350 хиледи гроша, срѣщу които да му се брожтъ 50 хиледи гроша, а за